

[Fogh Rasmussen]

Nu har jeg forstået, at statsministeren har foranlediget udsendt et pressecirkulære, som de enkelte ministre skal følge, når de skal etablere kontakt og have kontakt med pressen. Tør man antage, at statsministerens nye pressecirkulære vil forhindre udtalelser som den, kulturministeren har fremsat med en sammenligning mellem idrætten og en helt anden verden? Det stiller jeg som et direkte spørgsmål til statsministeren.

Så blev der udnævnt en minister for teknologudvikling og anvendt forskning – eller var det omvendt? – og det kan man selvfølgelig også kalde en ny start. Efter eget udsagn startede han nærmest på bar bund, men jeg har forstået, at der nu allerede er 100 ansatte i ministeriet.

For at tilgodese alle ønsker udnævnte statsministeren hele 24 ministre, Danmarkshistoriens største regering – altså målt i antal ministre – og sådan en forøgelse af ministerlisten er da bestemt også en ny start.

Jeg har lagt mærke til, at et af statsministerens yndlingsudtryk er, at der skal være plads til alle. Det står i regeringsgrundlaget, vi hørte statsministeren sige det i tiltrædelseserklæringen, og vi hørte statsministeren gentage det i åbningstalen: »Der skal være plads til alle.« Det, vi foreløbig kan konstatere, er, at måske har statsministeren skabt plads til alle, som han ville betænke med en ministerpost. Til gengæld er der ikke længere plads til alle her i folketingsalen.

Forleden holdt statsministeren en tale i Odense for sine venner i fagbevægelsen. Her gjorde statsministeren i meget stærke vendinger op med de sidste ti års politik under borgerligt-liberale regeringer. Han anklagede denne politik for at have ført til et almindeligt forfald og erklærede over for vennerne: »Nu står vi over for anstændighedens årti.«

I virkeligheden rettede statsministeren jo her et æselspark mod de tre midterpartier i regeringen. De tre partier har deltaget i skiftende borgerligt-liberale regeringer i de sidste ti år. De har båret et medansvar for den borgerligt-liberale politik, som har rettet Danmarks økonomi op, den politik, som har givet den enkelte dansker mere frihed og flere valgmuligheder.

Jeg vil gerne understrege, at Venstre har været glad for de ti års samarbejde med de tre partier, og vi synes, det må være bittert for dem

at høre deres egen statsminister trampe brutalt på de ti års resultater, smudse resultaterne til og erklære, at i modsætning til det sidste tiår står vi nu over for »et anstændighedens årti«.

Nuvel, det kan være en talemåde, det kan være, at statsministeren blev helt beruset af atter at møde de røde faner. Men den form for ny start må da give eftertanke i de tre midterpartier.

Nu har vi jo haft lejlighed til at studere regeringsgrundlaget og at høre statsministerens åbningstale. Jeg kan ikke sige, at vi er blevet så kloge på, hvad regeringens politik egentlig er. Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil bidrage til et stærkt engagement i den frie meningsdannelse i medierne. Jeg har så forstået, at det første konkrete udslag af dette stærke engagement i at bidrage til den frie meningsdannelse i medierne er pressecirkulærer, der lægger visse begrænsninger på en række ministres kontakter til pressen.

Så står der i regeringsgrundlaget, at regeringen vil:

»... engagere og begejstre og kalde på aktiv medvirken fra det enkelte menneske.«

Og der står:

»Vi skal leve og opleve som hele mennesker, og vi skal vide, hvem vi er.«

Her er jeg nødt til at sige, at da jeg kom til dette sted, da var jeg ganske enkelt nødt til at tage mit lommeterklæde frem. Ikke et øje var tørt.

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at jeg kan helt bestemt tilsige regeringen al Venstres støtte til kravet om, at vi skal leve og opleve som hele mennesker. Jeg vil også tilsige Venstres hele og fulde støtte til kravet om, at vi skal vide, hvem vi er. Men ret beset bliver vi jo ikke kloge på regeringens politik hverken ved at læse regeringsgrundlaget eller ved at høre statsministerens åbningstale i tirsdags.

Derimod har en række ministre givet interviewer til medierne i den sidste uges tid. Det, vi ikke kunne læse i regeringsgrundlaget, det, vi ikke kunne høre i statsministerens åbningstale, det har vi til gengæld kunnet læse i dagbladenes samtaler med en række nye ministre. Jeg står her med en liste over ministerløfter. Det fremgår af disse udklip fra dagspressen den sidste uges tid, at

– statsministeren vil bruge flere penge til flygtninge,